

Kirsten Jacobsen (FP):

I og for sig bør lovforslagets indhold ikke kunne give anledning til så mange bemærkninger, for enten kan man gå ind for bloktilskud til Færøerne, eller også kan man ikke.

Når der alligevel skal knyttes nogle principielle bemærkninger fra Fremskridtspartiets side til det, skyldes det, at vi er overraskede over, at man på et område, hvor en del af rigsfællesskabet, som man siger, man føler et ansvar for, har vist sig ude af stand til at styre egen økonomi – hver gang, man konstaterer det, hver gang, det går rive-rave galt, så slipper man de styringsmekanismer, man har nede i Danmark for at sikre, at færingerne styrer i den rigtige retning.

Det gjorde man, da man gik væk fra refusionsordningerne og over til bloktilskuddene også på det sociale område, og det gjorde man, da man lavede den sidste aftale, hvor de bindinger, der lå på fiskeriet, således at man skulle overholde de samme kvoteordninger som danske fiskere ... så kan man nu igen komme ud for, at man kan sandsøge bunden ud for Færøerne og måske bringe dem i den samme situation, de var i før. Det er ikke særligt perspektivrigt, sådan må man forstå det.

Fremskridtspartiet har masser af gange fra denne talerstol sagt, at på grund af, at vi ikke har grebet ind i tide fra dansk side over for det, der var ved at ske på Færøerne, så føler vi et medansvar og vil meget gerne være med til at iværksætte en samlet regningsplan for Færøerne. Men det er der ingen, der har haft mod til. Hver eneste gang får vi et lille stykke her, et lille stykke dér, og alle de mange milliarder, som de danske skatteydere har sendt til Færøerne, er vendt på en tallerken i Torshavn – de er i hvert fald ikke kommet de trængende færinger til gode.

Det mindste, synes jeg, man kunne gøre, hvis danske skatteydere skulle bevilge næsten 1 mia. kr. pr. år i bloktilskud, var at sikre sig, at der var betingelser forbundet med bloktilskuddet, bl.a. at det færøske Lagting og landsstyret sikrede, at der var en sociallovgivning, som gjorde, at man ikke kan sidde i bygderne og sulte, at det ikke var en fuldstændig tilfældighed, om man kendte sagsbehandleren, for at man fik hjælp eller ej, men dér siger man højt og flot; Nej, det ønsker vi ikke at blande os i, det må være op til færingerne.

Jeg synes ikke bare, man har ret til at blande sig, jeg synes, man har pligt til at blande sig. Man kan ikke på den ene side sige, at vi føler os

medansvarlige, og at vi gerne vil hjælpe færingerne, og så hernede i Danmark se på, at de har bl.a. en sociallovgivning, som gør, at masser af mennesker, som virkelig trænger, ikke får den hjælp, som de burde have, og at masser af disse penge, som vi sender derop, er der såmænd lige så mange og uansvarlige politikere, der bruger til uansvarlige formål.

Det sidste og mest grelle, vi har hørt siden aftalen blev indgået, er, at nu er de næsten 50 færøske kommuner i fuld krig med skattenedsættelser, fordi de har fået gældssaneret deres økonomi – skattenedsættelser på op imod 2 pct. Og det er altså vores penge, de gør det for. Der burde være nogle bindinger fra regeringens side, sådan at man ikke fik det stukket i hovedet. Det er en hån mod de danske skatteydere, som skal sende pengene, og når det er sagt, så er vores melding til regeringen, at indtil regeringen kommer med en samlet plan og ikke bare denne ambulancehjælp hver tredje måned, vil Fremskridtspartiet ikke medvirke. Vi vil ikke smide gode penge efter dårlige, og det er det, der sker, indtil vi får en samlet plan.

(Kort bemærkning).

Øli Breckmann (KF):

Selvfølgelig bygger hele konceptet omkring bloktilskuddet – det var jo i sin tid en refusion; det er i hvert fald en statsstøtte til den færøske økonomi – på en lang tradition, og det er der også redegjort ganske pænt for her i bemærkningerne. Der er ingen, der må gå fejl af den kendsgerning, at sådan som den færøske økonomi nu er, har været og er blevet indrettet, og hvis et flertal af færøske politikere og vel også danske fortsætter med at have stor indflydelse på, hvordan vores økonomi er indrettet, så vil bloktilskuddet fortsat være en afgørende del af hele den økonomiske situation på Færøerne. Derfor er det fuldstændig omsonst at snakke om en ensidig fjernelse af det statstilskud, der tilflyder Færøerne hvert år.

Det er slet ikke sikkert, at et bloktilskud er nødvendigt for tid og evighed. Det har vi altid været klar over. Det har nu været gældende i mange, mange år, endda på sin vis før hjemmestyreloven trådte i kraft i 1948, men det er vel nok bloktilskuddet, der mere end noget andet har formet, har præget udviklingen af Færøernes økonomi – ikke blot den offentlige del af økonomien, men også den erhvervsbaserede del af økonomien – og så længe det er tilfældet, så kan man selvfølgelig ikke foretage et envejsindgreb og bare fjerne bloktilskuddet uden videre.